Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 16. júla 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Článok 5 — Výrobky označené ochrannou známkou prepustené do voľného obehu a umiestnené do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane bez súhlasu majiteľa ochrannej známky — Právo tohto majiteľa namietať proti tomuto umiestneniu — Pojem ‚používanie v obchodnom styku‘“

Vo veci C-379/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Gerechtshof Den Haag (Holandsko) z 22. júla 2014 a doručený Súdnemu dvoru 7. augusta 2014, ktorý súvisí s konaniami:

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV

proti

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd,

a

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd

proti

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič (spravodajca), sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— TOP Logistics BV, v zastúpení: G. van der Wal a M. Tsoutsanis, advocaten,

— Van Caem International BV, v zastúpení: J. S. Hofhuis, advocaat,

— Bacardi & Company Ltd a Bacardi International Ltd, v zastúpení: N. W. Mulder, R. E. van Schaik a A. M. E. Voerman, advocaten,

— francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a F. Gloaguen, splnomocnení zástupcovia,

— portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Rebelo a N. Vitorino, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: F. Wilman, F. W. Bulst a L. Grønfeldt, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

2 Tento návrh bol predložený v rámci dvoch sporov, pričom prvý z nich prebieha medzi spoločnosťami TOP Logistics BV (ďalej len „TOP Logistics“) a Van Caem International BV (ďalej len „Van Caem“) na jednej strane a spoločnosťami Bacardi & Company Ltd a Bacardi International Ltd (ďalej len spoločne „Bacardi“) na druhej strane a druhý z nich medzi Bacardi na jednej strane a TOP Logistics a Van Caem na druhej strane v súvislosti s výrobkami pochádzajúcimi od spoločnosti Bacardi, ktoré boli dovezené bez jej súhlasu do Európskeho hospodárskeho spoločenstva (EHS) a tam následne umiestnené do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane.

Právny rámec

Smernica 89/104

3 Článok 5 ods. 1 a 3 smernice 89/104 stanovuje:

„1. Zapísaná ochranná známka dáva svojmu majiteľovi výhradné práva. Majiteľ bude mať právo zabrániť všetkým tretím stranám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali:

a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná;

b) akékoľvek označenia, ktoré je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej natoľko podobné, a zároveň sú si natoľko podobné príslušné tovary alebo služby, že existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, vrátane pravdepodobnosti asociácie medzi označením a ochrannou známkou.

…

3. V rámci odsekov 1 a 2 možno okrem iného zakázať toto:

…;

b) ponúkať tovary alebo ich uvádzať na trh, alebo na tieto účely skladovať pod týmto označením, alebo ponúkať alebo poskytovať takto označené služby;

c) dovážať alebo vyvážať takto označený tovar;

…“

4 Smernica 89/104 bola zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, s. 25), ktorá nadobudla účinnosť 28. novembra 2008. Na spory vo veci samej sa však vzhľadom na čas, keď nastali skutkové okolnosti, naďalej vzťahuje smernica 89/104.

Smernica 92/12/EHS

5 Podľa článku 3 ods. 1 smernice Rady 92/12/EHS z 22. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov (Ú. v. ES L 76, s. 1; Mim. vyd. 09/0 01, s. 179):

„Táto smernica má platiť na úrovni spoločenstva na nasledovné výrobky…:

…,

— alkohol a alkoholické nápoje,

…“

6 Článok 4 písm. b) a c) smernice 92/12 stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa majú aplikovať nasledovné definície:

…

b) *daňový sklad*: miesto, kde sa tovar podliehajúci spotrebnej dani vyrába, spracúva, skladuje, prijíma alebo odosiela za zmluvných podmienok o pozastavení dane oprávneným vlastníkom skladu v rámci jeho obchodu, podliehajúcich určitým podmienkam, ktoré stanovili kompetentné orgány členského štátu, kde platí skladová daň;

c) *systém o pozastavení*: daňová úprava aplikovaná na výrobu, spracovanie, skladovanie a pohyb výrobkov, platba spotrebnej dane sa pozastavuje;

…“

7 Článok 5 ods. 1 smernice 92/12 znie takto:

„Výrobky, ktoré sú uvedené v článku 3 (1), budú podliehať spotrebnej dani v čase ich pohybu v rámci územia spoločenstva, ako je definované v článku 2 alebo ich dovozu na toto územie.

‚Dovoz výrobku podliehajúceho spotrebnej dani' znamená vstup tohto výrobku na územie spoločenstva…

Avšak tam, kde je výrobok situovaný za podmienok colného riadenia spoločenstva pre vstup na územie spoločenstva, predpokladá sa uskutočnenie importu, keď tento opúšťa colné riadenie spoločenstva."

8 Článok 6 ods. 1 smernice 92/12 stanovuje:

„Spotrebná daň sa začne vyberať v čase uvoľnenia výrobkov na spotrebu…

Uvoľnenie výrobkov na spotrebu, ktoré podliehajú spotrebnej dani, bude znamenať:

a) akúkoľvek odchýlku, vrátane nepravidelnej výnimky z dohody o pozastavení;

b) akúkoľvek výrobu, vrátane nepravidelnej výroby tých výrobkov, ktorú sú mimo dohôd o pozastavení;

c) akýkoľvek import týchto výrobkov, vrátane nepravidelného importu, kde tieto výrobky neboli zaradené do dohody o pozastavení."

9 Podľa článku 11 ods. 2 smernice 92/12:

„Výroba, spracovanie a držba výrobkov, ktoré podliehajú spotrebnej dani, kde táto nebola zaplatená, sa uskutočnia v daňovom sklade."

10 Smernica 92/12 bola s účinnosťou od 1. apríla 2010 zrušená a nahradená smernicou Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12). Na spory vo veci samej sa však vzhľadom na čas, keď nastali skutkové okolnosti, naďalej vzťahuje smernica 92/12.

Nariadenie (EHS) č. 2913/92

11 Článok 91 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 955/1999 z 13. apríla 1999 (Ú. v. ES L 119, s. 1; Mim. vyd. 02/009, s. 221, ďalej len „Colný kódex"), stanovuje:

„Režim vonkajší tranzit umožňuje prepravu medzi dvoma miestami v rámci colného územia spoločenstva:

a) tovaru, ktorý nie je tovarom spoločenstva bez toho, aby tovar podliehal dovoznému clu alebo iným platbám alebo obchodno-politickým opatreniam;

…"

12 Článok 92 uvedeného kódexu stanovuje:

„1. Režim vonkajšieho tranzitu končí a povinnosti držiteľa sú splnené, ak je tovar prepustený do určitého režimu a požadované dokumenty sú predložené colnému úradu určenia v súlade s ustanoveniami príslušného režimu.

2. Colné úrady ukončia režim, ak majú možnosť sa presvedčiť na základe porovnania údajov, ktoré má k dispozícii úrad odoslania a tie, ktoré má k dispozícii colný úrad určenia, že sa režim skončil správne.“

13 Článok 98 ods. 1 Colného kódexu stanovuje:

„Režim colné uskladňovanie umožňuje uskladňovať v colnom sklade:

a) tovar, ktorý nie je tovarom spoločenstva, bez toho, aby tento tovar podliehal dovoznému clu alebo obchodno-politickým opatreniam;

…“

14 Colný kódex bol zrušený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex) (Ú. v. EÚ L 145, s. 1). Na tovar uvedený v bode 19 tohto rozsudku sa však vzhľadom na čas, keď nastali skutkové okolnosti, naďalej vzťahuje Colný kódex.

Spory vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 TOP Logistics, predtým „Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV“ (ďalej len „Mevi“), je spoločnosť, ktorá vykonáva činnosť uskladňovania a prekládky tovaru. Má povolenie na prevádzkovanie colného skladu a daňového skladu.

16 Van Caem je spoločnosť, ktorá pôsobí v oblasti zahraničného obchodu so značkovým tovarom.

17 Bacardi vyrába a predáva alkoholické nápoje. Je majiteľkou viacerých ochranných známok pre tieto výrobky.

18 V priebehu roku 2006 boli na objednávku spoločnosti Van Caem uskladnené v spoločnosti Mevi v prístave v Rotterdame (Holandsko) viaceré zásielky výrobkov spoločnosti Bacardi dovezené do Holandska z tretieho štátu.

19 Tento tovar bol umiestnený do režimu s podmienečným oslobodením od cla vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania, pričom tento tovar bol označený ako „tovar T1“.

20 Niektoré z týchto výrobkov boli následne prepustené do voľného obehu a umiestnené do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane. Tento tovar teda opustil colné režimy s podmienečným oslobodením od cla upravené v článkoch 91, 92 a 98 Colného kódexu a bol umiestnený do daňového skladu.

21 Bacardi, ktorá nesúhlasila s dovezením uvedených výrobkov do EHP a ktorá sa okrem iného dozvedela, že z fliaš, ktoré sa nachádzali v predmetných zásielkach, boli odstránené kódy výrobkov, ich nechala zabaviť a požiadala Rechtbank Rotterdam o nariadenie viacerých opatrení. Na podporu svojich návrhov uviedla, že boli porušené práva z jej ochranných známok pre Benelux.

22 Rozsudkom z 19. novembra 2008 Rechtbank Rotterdam (súd v Rotterdame) rozhodol, že dovoz predmetného tovaru do EHP porušoval práva z ochranných známok spoločnosti Bacardi pre Benelux a prijal niektoré požadované opatrenia.

23 TOP Logistics sa odvolala na Gerechtshof Den Haag (odvolací súd v Hágu). V rámci tohto konania o odvolaní bol povolený vstup spoločnosti Van Caem ako vedľajšieho účastníka konania.

24 V medzitýmnom rozsudku z 30. októbra 2012 tento súd rozhodol, že počas obdobia, v ktorom mali predmetné výrobky štatút tovaru T1, nedošlo k porušeniu práv z ochranných známok spoločnosti Bacardi pre Benelux.

25 Pokiaľ ide o otázku, či došlo k porušeniu práv z uvedených ochranných známok, keď bol predmetný tovar umiestnený do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane, uvedený súd vo svojom medzitýmnom rozsudku uviedol, že v tejto súvislosti hodlá podať návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke.

26 Gerechtshof Den Haag vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že na rozdiel od tovaru T1 boli v prípade tovaru, ktorý sa nachádzal v daňovom sklade, zaplatené prípadné dlžné dovozné clá. V dôsledku toho bol tento tovar dovezený v zmysle smernice 92/12 a prepustený do voľného obehu. Stal sa tovarom Spoločenstva.

27 Podľa Gerechtshof Den Haag však tieto úvahy nemusia nutne viesť k záveru, že predmetný tovar bol dovezený v zmysle článku 5 ods. 3 písm. c) smernice 89/104.

28 Gerechtshof Den Haag má okrem toho pochybnosti, či v prípade tovaru umiestneného do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane môže dochádzať k „používaniu“ „v obchodnom styku“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 89/104 a k poškodzovaniu niektorej z funkcií ochrannej známky v zmysle judikatúry Súdneho dvora.

29 Za týchto podmienok Gerechtshof Den Haag rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„Tieto otázky sa týkajú tovaru pochádzajúceho z krajín mimo EHP, ktorý po tom, čo bol dovezený na územie EHP (nie majiteľom ochrannej známky a bez jeho súhlasu), bol v jednom z členských štátov Európskej únie prepustený do režimu vonkajšieho tranzitu alebo do režimu colného uskladňovania.

1. Ak je takýto tovar ako za okolností prejednávanej veci následne umiestnený do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane, treba ho považovať za tovar dovezený v zmysle článku 5 ods. 3 písm. c) smernice 89/104, takže dochádza k ‚používaniu (označenia) v obchodnom styku‘, ktoré môže majiteľ ochrannej známky podľa článku 5 ods. 1 tejto smernice zakázať?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má potom platiť, že za okolností prejednávanej veci samotná prítomnosť takéhoto tovaru v členskom štáte (tovaru, ktorý bol v tomto členskom štáte umiestnený do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane) nepoškodzuje alebo nemôže poškodiť funkcie ochrannej známky, takže majiteľ ochrannej známky, ktorý sa odvoláva na vnútroštátne právne predpisy v oblasti ochranných známok v tomto členskom štáte, nemôže namietať proti takejto prítomnosti tovaru?“

O prejudiciálnych otázkach

30 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 smernice 89/104 vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky zapísanej v jednom alebo viacerých členských štátoch môže namietať proti tomu, aby tretia osoba umiestnila do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane tovar označený touto ochrannou známkou po tom, ako ho bez súhlasu tohto majiteľa doviezla do EHP a prepustila do voľného obehu.

31 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že je nevyhnutné, aby majiteľ ochrannej známky zapísanej v jednom alebo viacerých členských štátoch mohol kontrolovať prvé uvedenie výrobkov označených touto ochrannou známkou na trh v rámci EHP (pozri najmä rozsudky Zino Davidoff a Levi Strauss, C-414/99 až C-416/99, EU:C:2001:617, bod 33; Makro Zelfbedieningsgroothandel a i., C-324/08, EU:C:2009:633, bod 32, ako aj L'Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, bod 60).

32 Na tento účel článok 5 smernice 89/104 priznáva majiteľovi ochrannej známky výlučné práva, ktoré mu najmä umožňujú zakázať všetkým tretím osobám dovážať výrobky označené jeho ochrannou známkou, ponúkať alebo uvádzať ich na trh, alebo ich na tieto účely bez jeho súhlasu skladovať (rozsudky Zino Davidoff a Levi Strauss, C-414/99 až C-416/99, EU:C:2001:617, bod 40; Van Doren + Q, C-244/00, EU:C:2003:204, bod 33, ako aj Peak Holding, C-16/03, EU:C:2004:759, bod 34).

33 V prejednávanej veci bol predmetný tovar vyrobený v treťom štáte. Na colné územie Európskej únie bol dovezený bez súhlasu majiteľa ochrannej známky a umiestnený do režimu s podmienečným oslobodením od cla. Následne bol prepustený do voľného obehu, čo ukončilo uvedený colný režim a viedlo k zaplateniu dovozného cla, a to všetko bez súhlasu uvedeného majiteľa.

34 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že tovar vo veci samej už nie je v režime s podmienečným oslobodením od cla. V dôsledku toho sa judikatúra, podľa ktorej umiestnenie tovaru označeného ochrannou známkou do režimu s podmienečným oslobodením od cla, akým je režim vonkajšieho tranzitu upravený v článkoch 91 a 92 Colného kódexu alebo režim colného uskladňovania upravený v článku 98 tohto kódexu samo osebe nepoškodzuje výlučné právo majiteľa ochrannej známky (pozri najmä rozsudok Philips a Nokia, C-446/09 a C-495/09, EU:C:2011:796, body 55 a 56, ako aj citovanú judikatúru), na prípad, o aký ide v prejednávanej veci, neuplatňuje.

35 Naopak, keďže za predmetný tovar bolo zaplatené dovozné clo a tento tovar bol prepustený do voľného obehu, ide o tovar dovezený v zmysle článku 5 ods. 3 písm. c) smernice 89/104 (pozri v tomto zmysle rozsudok Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, body 43 a 44, ako aj uznesenie Canon, C-449/09, EU:C:2010:651, bod 18).

36 Keďže ide navyše o jednu z kategórií výrobkov uvedenú v článku 3 ods. 1 smernice 92/12, tovar, o ktorý ide vo veci samej, sa v súlade s článkom 5 ods. 1 tejto smernice stal v momente, keď opustil colný režim, tiež tovarom dovezeným v zmysle tejto smernice.

37 Pochybnosti, ktoré má vnútroštátny súd, pokiaľ ide o otázku, či majiteľ ochrannej známky môže namietať proti tomu, aby tovar takto prepustený do voľného obehu bez jeho súhlasu bol umiestnený do režimu podmienečného oslobodenia od spotrebnej dane, súvisia v prvom rade s tým, že podľa pravidiel stanovených v smernici 92/12 nie sú počas tohto daňového uskladnenia zaplatené spotrebné dane a v dôsledku toho nemôže byť predmetný tovar uvedený do daňového voľného obehu.

38 Ako však uviedli Bacardi a francúzska vláda, zo znenia článku 5 ods. 3 smernice 89/104, ako aj z judikatúry uvedenej v bode 32 tohto rozsudku vyplýva, že majiteľ ochrannej známky nemusí čakať na uvedenie tovaru označeného jeho ochrannou známkou do daňového voľného obehu, aby mohol vykonať svoje výlučné právo. Už pred týmto uvedením do daňového voľného obehu môže namietať voči určitým úkonom, ktoré sú vykonané bez jeho súhlasu. Ide najmä o úkony spočívajúce v dovoze dotknutého tovaru a jeho držanie na účely jeho uvádzania na trh.

39 Na základe výkladu tohto článku 5 ods. 3 v spojení s článkom 5 ods. 1 tohto istého článku treba konštatovať, že úkony hospodárskeho subjektu, akým je Van Caem, ktoré spočívajú v dovoze výrobkov bez súhlasu majiteľa ochrannej známky do Únie a umiestnení týchto výrobkov do režimu podmienečného oslobodenia od spotrebnej dane, pričom tieto výrobky sú predtým, ako bude zaplatená spotrebná daň a budú uvedené do daňového voľného obehu, držané v daňovom sklade, treba kvalifikovať ako „používanie v obchodnom styku akéhokoľvek označenia, ktoré je zhodné s ochrannou známkou pre tovary…, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 89/104.

40 Je pravda, že hospodársky subjekt, ktorý dovezie a uskladní tovar označený označením, ktoré je zhodné s ochrannou známkou inej osoby, pre výrobky zhodné s tými, pre ktoré je táto ochranná známka zapísaná, nepoužíva toto označenie v transakciách uskutočnených so spotrebiteľmi. No na to, aby článok 5 ods. 3 smernice 89/104 nebol zbavený užitočného účinku, pojmy „používanie“ a „v obchodnom styku“ použité v odseku 1 tohto článku nemožno vykladať tak, že sa týkajú len bezprostredných vzťahov medzi obchodníkom a spotrebiteľom.

41 Pokiaľ ide na jednej strane o pojem „používanie“, Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že ide o používanie zhodného označenia v zmysle článku 5 smernice 89/104, keď dotknutý hospodársky subjekt používa toto označenie v rámci svojej vlastnej obchodnej komunikácie (rozsudok Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159, bod 56).

42 O takýto prípad ide napríklad vtedy, keď hospodársky subjekt dovezie alebo odovzdá vlastníkovi skladu tovar označený ochrannou známkou, ktorej nie je majiteľom, s cieľom jeho uvedenia na trh. Keby to neplatilo, nebolo by možné kvalifikovať dovoz a skladovanie na účely uvedenia na trh uvedené v článku 5 ods. 3 smernice 89/104, ktoré sa za bežných podmienok uskutočňujú bez priameho kontaktu s prípadným spotrebiteľom, ako „používanie“ v zmysle uvedeného článku a nebolo by ich teda možné zakázať, hoci normotvorca Únie výslovne uviedol, že ich možno zakázať.

43 Pokiaľ ide na druhej strane o výraz „v obchodnom styku“, v judikatúre je ustálené, že k používaniu označenia zhodného s ochrannou známkou v obchodnom styku dochádza vtedy, keď sa vyskytuje v kontexte obchodnej činnosti, ktorej cieľom je hospodárska výhoda, a nie v súkromnej oblasti (rozsudky Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, bod 40; Céline, C-17/06, EU:C:2007:497, bod 17, ako aj Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159, bod 50).

44 To je jednoznačne prípad vo veci samej, keď hospodársky subjekt, ktorý súbežne obchoduje s výrobkami chránenými ochrannou známkou, dovezie a nechá uskladniť takéto výrobky.

45 Naopak, pokiaľ ide o vlastníka skladu, ktorým je v prejednávanej veci TOP Logistics, je potrebné uviesť, že poskytnutie služby skladovania tovaru označeného ochrannou známkou inej osoby nepredstavuje použitie rovnakého označenia pre výrobky a služby zhodné s tými, pre ktoré je uvedená ochranná známka zapísaná. Ak takýto poskytovateľ služieb umožňuje svojmu zákazníkovi takéto používanie, nemožno jeho úlohu posúdiť s ohľadom na ustanovenia smernice 89/104, ale musí sa v tomto prípade preskúmať z hľadiska iných právnych noriem (pozri analogicky rozsudok Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, body 28 až 35).

46 Vnútroštátny súd sa v druhom rade pýta na riziko poškodenia funkcií ochrannej známky, ktoré môže vyvolať uvedenie tovaru označeného ochrannou známkou inej osoby do režimu podmienečného oslobodenia od spotrebnej dane. V tejto súvislosti uvádza judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej v prípade uvedenom v článku 5 ods. 1 písm. a) smernice 89/104, výlučné právo priznané ochrannou známkou možno vykonať len vtedy, keď tretia osoba používa označenie spôsobom, ktorý môže zasahovať do jednej z funkcií ochrannej známky, či už ide o základnú funkciu označenia pôvodu výrobku alebo služby, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje, alebo o jednu z jej iných funkcií (rozsudky Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159, bod 79, ako aj Interflora a Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, bod 38).

47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že základná funkcia označenia pôvodu umožňuje identifikovať tovar alebo službu označené ochrannou známkou ako pochádzajúce od určitého podniku, pričom identifikovaný podnik je podnik, pod ktorého kontrolou sa výrobok alebo služba uvádza na trh (rozsudok Backaldrin Österreich The Kornspitz Company, C-409/12, EU:C:2014:130, bod 20 a citovaná judikatúra).

48 Ako uviedli Bacardi a francúzska vláda, každý úkon tretej osoby, ktorý bráni majiteľovi ochrannej známky zapísanej v jednom alebo viacerých členských štátoch vykonať jeho právo potvrdené judikatúrou pripomenutou v bode 32 tohto rozsudku kontrolovať prvé uvedenie výrobkov označených touto ochrannou známkou na trh v rámci EHP, svojou povahou poškodzuje uvedenú základnú funkciu ochrannej známky. Dovoz výrobkov bez súhlasu majiteľa dotknutej ochrannej známky a držanie týchto výrobkov v daňovom sklade pred ich uvedením do daňového voľného obehu v Únii bránia majiteľovi tejto ochrannej známky v tom, aby mohol kontrolovať spôsob prvého uvedenia výrobkov označených touto ochrannou známkou na trh v rámci EHP. Takéto úkony teda poškodzujú funkciu ochrannej známky spočívajúcu v identifikácii podniku, od ktorého tovar pochádza a pod ktorého kontrolou sa uskutočňuje prvé uvedenie na trh.

49 Túto analýzu nevyvracia skutočnosť, že tento tovar dovezený a uvedený do režimu podmienečného oslobodenia od spotrebnej dane môže byť následne vyvezený do tretieho štátu a nemusí byť nikdy uvedený do daňového voľného obehu v členskom štáte. V tejto súvislosti stačí uviesť, že každý tovar vo voľnom obehu môže byť vyvezený. Táto možnosť nemôže brániť uplatneniu pravidiel v oblasti ochranných známok na tovar dovezený do Únie. Okrem toho sa článok 5 ods. 3 smernice 89/104 vzťahuje aj na samotný vývoz.

50 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na dve položené otázky odpovedať, že článok 5 smernice 89/104 sa má vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky zapísanej v jednom alebo viacerých členských štátoch môže namietať proti tomu, aby tretia osoba umiestnila do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane tovar označený touto ochrannou známkou po tom, ako ho bez súhlasu tohto majiteľa doviezla do EHP a prepustila do voľného obehu.

O trovách

51 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 5 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa má vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky zapísanej v jednom alebo viacerých členských štátoch môže zabrániť tomu, aby tretia osoba umiestnila do režimu s podmienečným oslobodením od spotrebnej dane tovar označený touto ochrannou známkou po tom, ako ho bez súhlasu tohto majiteľa doviezla do Európskeho hospodárskeho priestoru a prepustila do voľného obehu.

Podpisy